

Evanghelia zilei de duminică: Omul bogat și săracul Lazăr

Comentariu la duminica a 26-a din Timpul de peste an (Ciclu C): „Până și câinii, apropiindu-se, îi lingeau rănila”. A imita mila lui Dumnezeu înseamnă a fi plin de compasiune față de cei care suferă dureri mici și mari, a dăruia fără măsură, a iubi cu toată inima.

Evanghelie (Lc 16,19-31)

În acel timp, Isus le-a spus fariseilor:

„Era un om bogat care se îmbrăca în purpură și mătăsuri fine și petrecea în fiecare zi cu mare fast, iar la poarta lui zăcea un sărac cu numele de Lazăr, plin de bube. El ar fi dorit să-și astâmpere foamea cu ceea ce cădea de pe masa bogatului. Mai mult, veneau și câini să-i lingă bubele. A murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Abraham. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Pe când se chinuia în iad, și-a ridicat ochii și l-a văzut pe Abraham și pe Lazăr în sânul lui și a strigat: «Părinte Abraham, îndură-te de mine și trimite-l pe Lazăr ca să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sufăr cumplit în flăcările acestea». Însă Abraham i-a spus: «Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune în timpul vieții, iar Lazăr, cele rele; acum însă el este aici fericit, tu însă suferi. Și, pe lângă toate acestea, între noi și voi este o mare prăpastie, încât cei care ar vrea să treacă de aici

la voi să nu poată și nici de acolo la noi». El a zis: «Atunci te rog, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, ca să-i prevină, nu cumva să ajungă și ei în acest loc de chin». Dar Abraham i-a spus: «Îi au pe Moise și pe Profeti: să asculte de ei!» El însă a zis: «Nu, părinte Abraham, dar dacă unul dintre morți ar veni la ei, s-ar converti». I-a răspuns: «Dacă nu ascultă de Moise și Profeti, chiar dacă ar învia cineva din morți, nu se vor convinge.»

Comentariu la Evanghelia

În această duminică contemplăm faimoasa parabolă a omului bogat și a săracului Lazăr. După cum spune Luca cu câteva versete înainte, Isus Cristos a rostit-o pentru „iubitorii de bani, care Își băteau joc de El” (v. 14). Relatarea are o mare densitate de

sens, iar astăzi putem reflecta asupra unor puncte ale mesajului său.

Primul lucru care sare în ochi la personajul bogat este că nu are nume. Are, în schimb, o bogăție imensă care îi permite să dea banchete fastuoase zilnic. De asemenea, poartă haine foarte costisitoare pentru a-și sublinia poziția socială și puterea de cumpărare de care se bucură. Într-adevăr, purpura era un colorant luxos, foarte durabil, elaborat pe bază de moluște marine, iar inul fin era adus, de obicei, direct din Egipt. Erau țesături proprii regilor. Într-un anumit sens, acest bogat întruchipează în mod anonim și plat toate persoanele și societățile opulente.

În schimb, săracul din parabolă are nume. Este cineva concret pentru Isus Cristos: Îl numește intenționat „Lazăr”, forma grecească a lui

Eleazar, care în ebraică însemna „Dumnezeu a ajutat”. Acest personaj reflectă toate persoanele care suferă nevoie sau sunt nedreptățite. Ne amintește, de asemenea, de Lazăr, prietenul bolnav pe care Isus Cristos l-a înviat în Betania, după cum relatează sfântul Ioan, și pe care Sinedriul a decis să-l omoare (cf. In 11).

Isus Cristos folosește unele categorii cunoscute în iudaismul vremii Sale pentru a explica soarta finală a bogatului și a săracului Lazăr. Relatarea nu pare interesată atât de a descrie cum este lumea viitoare, cât de a sublinia două lucruri: nemurirea sufletului și răsplata divină dreaptă pentru toate faptele noastre. Omul bogat sfârșește rău și este osândit la Hades. În mijlocul chinului său, îl roagă pe Abraham să-i avertizeze pe frații lui despre pedeapsa care îi așteaptă, cu un semn mai izbitor decât simpla

Scriptură. Bogatul evidențiază în tot comportamentul său atitudinea celor care cer minuni pentru a crede și, în același timp, îl învinovățesc pe Dumnezeu pentru indiferența lor religioasă și modul lor de viață.

Isus Cristos avertizează că această mentalitate îi face pe oameni atât de orbi, încât nici nu ar crede chiar dacă ar vedea un mort înviat. De fapt, bogatul nici măcar nu era capabil să vadă semnul vizibil pe care Dumnezeu îl puna în fața porții sale în fiecare zi: săracul bolnav și înfometat, de care se apropiau doar câinii pentru a-i linge rănilor. De aceea, bogatul a meritat pedeapsa. După cum lămurește sfântul Ioan Gură de Aur, personajul „nu era chinuit pentru că a fost bogat, ci pentru că nu a fost milos”[1]. Isus Cristos arată astfel pericolul care ne pândește pe toți și în special pe cei care posedă bunuri: indiferența față de ceilalți și față de cei care suferă;

cea ce Papa Francisc a numit în mod repetat *cultura respingerii*[2].

Parabola ne încurajează, așadar, printre altele, să trăim în mod personal și colectiv faptele de milă, ca o formă clară de a combate indiferența. În măsura în care putem, trebuie să încercăm să remediem indigența umană, care, după cum spune Catehismul, „nu cuprinde doar sărăcia materială, ci și numeroasele forme de sărăcie culturală și religioasă”[3]. În acest sens, sfântul Grigorie cel Mare explica că „atunci când dăruim săracilor lucrurile indispensabile, nu le facem favori personale, ci le returnăm ceea ce este al lor. Mai mult decât a realiza un act de caritate, ceea ce facem este a împlini o datorie a dreptății”[4].

Pe de altă parte, cei care suferă sunt, de asemenea, pândiți de pericolul neîncrederii față de Dumnezeu, care

pare că nu ascultă și care lasă pe cel cinic și puternic să facă și să triumfe, pe cei pe care și-i dorești criticați și denunțați pentru abuzurile lor. Tăcerea blândă și elocventă a săracului Lazăr ne invită să fim credincioși și să avem încredere în Dumnezeu, care știe să răsplătească virtutea și amână cât posibil pedeapsa, până preferă să fie acuzat de indiferență înainte de a înceta să fie milos. Figura lui Lazăr („Dumnezeu a ajutat”) ne încurajează să ne rugăm pentru ceilalți și să trăim răbdarea care, după cum spune sfântul Josemaría, „ne împinge să fim înțelegători cu ceilalți, convinși că sufletele, ca vinul bun, se îmbunătățesc cu timpul”[5].

[1] Sf. Ioan Gură de Aur, *Hom. 2 in Epist. ad Phil.*

[2] Papa Francisc, Omilie, 17 martie 2018.

[3] *Catehismul Bisericii Catolice*, nr. 2444.

[4] Sf. Grigorie cel Mare, *Serm. past.* 3,21.

[5] Sf. Josemaría Escrivá, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 78.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-omul-
bogat-si-saracul-lazar/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-omul-bogat-si-saracul-lazar/) (21.02.2026)